

LETO IV.

7

november 1978
glasilo szdl
občine
logatec

Logaške NOVICE

OB 29. NOVEMBRU – DNEVU REPUBLIKE
ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM NAŠE OBČINE IN JIM ŽELIMO
ČIM VEČ USPEHA PRI NADALJNJEM DELU

SO Logatec, DPO
in uredništvo Logaških novic

VOLITVE

VOLITVE V KRAJEVNE IN OBČINSKO ORGANIZACIJO SZDL TER V SKUPŠČINE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Volitve delegatov v krajevne konference SZDL bodo v novembru in decembru letos. Vzporedno s temi volitvami bodo potekale tudi volitve delegatov v skupščine krajevnih skupnosti.

Konstituiranje občinske konference SZDL ter izvolitev njenih organov pa bo aprila prihodnje leto.

Na volilnih konferencah bi morali poudariti razvoj in krepitev delegatskih odnosov. Ponovno je potrebno preveriti dosedanje ocene o delovanju delegatskega sistema in uresničevanje delegatskih odnosov, zlasti objektivne razloge in težave, ki pogosto bolj ali manj uspešno delo delegacij in delegatov.

Pozorneje je treba proučiti že do sedaj ugotovljene slabosti kot so šibko informiranje delegacij in delegatov, premalo sistematično in kvalitetno usposabljanje delegacij in delegatov, oblikovanje gradiv za seje občinske konference in skupščin SIS, časovne možnosti za proučevanje teh gradiv in za zbiranje mnenj o posameznih predlaganih rešitvah, uresničevanje delegatskih odnosov v KS in TOZD, vlogo organov samoupravljanja oz. njihovo pomoč delegacijam in delegatom, kako zagotovljeni materialni in administrativno tehnični pogoji za delo delegacij in delegatov.

Posebno pozornost bi morali

nameniti tudi vprašanjem, kot so združevanje dela in sredstev, razporejanje sredstev družbene reprodukcije, svobodna menjava dela, nadaljnje uresničevanje ustavne koncepcije krajevne skupnosti in občine ter drugo. Več besedi bi morali posvetiti tudi problematiki samoupravnih interesnih skupnosti.

Iz vrste teh vprašanj, ki bodo v naslednjem obdobju v središču naše pozornosti, bi morali ustrezno izoblikovati konkretne delovne usmeritve oz. programe dela. Zaradi tega je nujno, da se družbenopolitične organizacije še tesneje povezujejo s svetom krajevne skupnosti, s SIS-i kot tudi s skupščino občine. O teh pripravljanih programih dela bodo morale razmišljati na prvih sejah novoizvoljene konference SZDL.

Novo izvoljene KK SZDL kot tudi OK SZDL je potrebno kadrovsko okrepiti. Zato bomo morali pri oblikovanju konkretnih načel in meril kadrovske politike upoštevati predvsem pripravljenost in sposobnost posameznika, da bo lahko s svojo

vsakodnevno dejavnostjo prispeval k uspešnemu reševanju nalog.

Delovni ljudje in občani ob upoštevanju splošnih družbenih izhodišč sami oblikujejo izhodišča za delegiranje delegatov v krajevne in občinsko organizacijo SZDL in še posebej za vodilne funkcije, pri čemer upoštevajo celovitost družbenopolitičnih, moralnih in drugih vrednot, ki določajo celovito osebnost delovnega človeka – samoupravljalca.

Poleg splošnih meril pa je potrebno upoštevati, da bodo v sestavi vsake konference oz. organa, v katerega opravljamo volitve, dejansko vključeni vsi pomembnejši interesi oz. da bo že sam način oblikovanja vodstvenih organov SZDL omogočal uspešnost družbenopolitičnega dogovora in realizacijo sprejetih nalog. Predvsem pa moramo zagotoviti prisotnost najpomembnejših interesov delovnih ljudi in občanov na vseh nivojih. Zagotoviti moramo, da bo struktura vodstev organizacij SZDL odražala dejansko strukturo prebivajočih in zaposlenih delovnih ljudi in občanov, zlasti še žensk, mladih, delavcev v neposredni proizvodnji, kmetov ipd.

OK SZDL

Nov urednik

Predsedstvo OK SZDL Logatec je na seji dne 17. 10. 1978 imenovalo za novega glavnega in odgovornega urednika „Logaških novic“ tov. Darja Terčiča.

Tov. Terčič je absolvent sociologije na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo v Ljubljani.

Rodil se je 1954 v Postojni. Stanuje v Sinji gorici 12 pri Vrhniki.

V Centru strokovnih šol je dve leti poučeval predmet „Temelji socializma s samoupravljanjem“. Nato je delal v RTV Ljubljana v službi za študij programa. Pred odslužitvijo vojnega roka je bil predsednik OO ZŠMS Sinja gorica. Je delegat v SIS za izobraževanje KS.

Poleg urejanja „Logaških novic“ bo vodil tudi informacijsko-dokumentacijski center (INDOK) pri SO Logatec.

Pri njegovem delu mu želimo veliko zadovoljstva in uspehov.

Tov. Rudija Vogriča, dosedanega glavnega in odgovornega urednika „Logaških novic“, je Predsedstvo OK SZDL na njegovo željo razrešilo te dolžnosti.

Tov. Vogrič je štiri leta nesebično in požrtvovalno urejal naše glasilo. V tem času so si „Logaške novice“ utrle svojo pot v vse domove delovnih ljudi in in občanov naše občine. Vsak mesec so jih bralci težko pričakovali in se hudovali, če niso ob pravem času izšle. Niso pa seveda vedeli, s kakšnimi težavami se je moral tov. Vogrič spoprijemati, da so lahko „Novice“ zagledale beli dan in prišle med občane. Te neprilike pa je tov. Vogrič z veliko volje in vztrajnosti premagoval.

Na tem mestu se tov. Vogriču za njegovo pomembno delo na področju obveščanja v imenu naših občanov zahvalujemo ter mu želimo veliko zadovoljstva pri njegovem nadaljnjem delu.

Kongres — delovni dogovor mladih

Od 12.–14. oktobra je bil v Novi Gorici — mestu mladih in mladosti — jubilejni, deseti kongres ZSMS, ki je imel za nalogo začrtati smernice za nadaljnje delo ZSMS.

Priprave na kongres so se po vsej Sloveniji začele zelo zgodaj. Mladi smo aktivno sodelovali pri oblikovanju dokumentov 10. kongresa, to je izvedli smo javne razprave po vseh OO ZSMS v občini in se pogovarjali o novem statutu ZSMS in o resoluciji 10. kongresa. Ob tem smo naleteli na marsikatero še vedno nerešeno vprašanje, ki smo ga rešili prav z javnimi obravnavami in dogovori.

Nismo pozabili tudi na prireditve v počastitev kongresa. Tako smo z resnim delom uspeli pripraviti „Večer mladih“, v katerem smo predstavili mladinsko kulturno dejavnost, kot gosta pa smo povabili znanega slovenskega skladatelja in kitarista Tomaža Pengova, ki je s svojo revolucionarno pesmijo prispeval k res mladostnemu razpoloženju te prireditve. Prav tako so bile prijetno poživilo tudi „Igre mladih“, ki so potekale nekako v stilu „Iger brez meja“, zato smo se tudi odločili, da bomo take prireditve prirejali še večkrat.

Steklo je tudi informiranje, saj je COP pri OK ZSMS po daljšem obdobju „molka“ izdal svoje glasilo in tako širšo mladinsko javnost obvestil o delovanju in akcijah OK ZSMS, velik del pa smo namenili prav kongresnim in predkongresnim temam, saj je bil uspeh kongresa veliko odvisen prav od pravilnega in izčrpnega informiranja slovenske mladinske javnosti.

OK ZSMS Logatec je na X. Kongresu ZSMS predstavljalo pet delegatov, ki so jih izbrale OO po krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah. Poleg tega, da so delegati sodelovali v samih javnih razpravah, je bilo potrebno, da sami še temeljiteje spregovorijo o problemih in težavah mladih v Logatcu, saj jim je tako razmišljanje pomagalo pri oblikovanju njihovih razprav, ki so jih podali na kongresu samem.

Tako so ugotovili, da se mladi iz delovnih organizacij vse pre malo vključujejo v delo OO, kot tudi v delo in probleme celotne delovne organizacije. Torej bo potrebno na tem področju storiti še marsikaj, predvsem pa narediti preokret nazadnjaških miselnosti, da mladinska organizacija še vedno nima statusa DPO.

Poseben problem je vključevanje mladih delavcev iz drugih republik v ZSMS. Na tem področju se od zadnjega kongresa ni storilo skoraj nič. Vse je ostalo le na papirjih, na pogovorih, zato ostaja ta problem še vedno nerešen in se bo potrebno z njim v najkrajšem času spoprijeti. Tudi sama OK se še vedno srečuje z mnogimi problemi. Po IX. kongresu so se v vseh KS in delovnih organizacijah organizirale OOSMS. Potrebno se bo spoprijeti z organizacijskimi problemi in izpeljati akcije tako, da ne bo ostalo samo pri nekaj aktivnih članih, kot se večinoma dogaja, ampak da bodo OO znale pridobiti čim širši krog mladih. Na ta način bi se rešili tudi kadrovske problemi, ki sedaj hromijo celotno delo. Kadrovska politika je še vedno slaba, kar je posledica premajhne usposobljenosti kadrov in hitre menjave mladih.

Delegati na kongresu so spregovorili tudi o problemu štipendiranja in ugotovili, da se v štipendijsko politiko veliko premalo vključujejo dijaki, še posebej pa študentje. Zato pride do napačne štipendijske politike, to pa je posledica nekoordiniranega dela na

Delegati OK ZSMS Logatec na prvem plenar. zasedanju Kongresa

tem področju. V nadaljnjem 4-letnem obdobju naj bi delo na tem področju steklo približno tako, kot poteka že do sedaj delo kadrovske komisije pri svetu za LO in DS. Veliko več pozornosti moramo posvetiti tudi družbenopolitični aktivnosti štipendistov, ki se sedaj skoraj ne upošteva.

OOSMS se tudi vse preveč zapirajo v lastne probleme in ne ločijo klubske dejavnosti od aktivne mladinske dejavnosti. Predvsem OO morajo najhitreje rešiti ta problem in se začeti zanimati za široke družbene probleme, kajti tudi širša javnost mora spoznati pomen ZSMS. Delo je potrebno koordinirati z društvi, predvsem pa trdno in akcijsko povezati delo vseh družbenopolitičnih organizacij v KS. Vse pre malo sodelujemo v akcijah KS, ki so družbenega pomena, saj se mlada generacija verjetno pre malo zaveda, da bo živela prav na rezultatih tega dela. Pri tem je potrebno angažirati prav mlade člane ZK, ki naj bi predstavljali avangardo, pa vendar so primeri, ko član ZK sploh ni vključen v OOSMS. To pa bomo dosegli prav s tesnejšim sodelovanjem z družbenopolitičnimi organizacijami, kajti še vedno se dogaja, da so mladi sprejeti v članstvo ZK, ne da bi o tem sprejemu razpravljala tudi OOSMS v delovni organizaciji in KS.

Spregovorili smo tudi o mladih v osnovnih šolah, kajti to je generacija, ki bo stopala po naši poti. Potrebna bo širša akcija, v katero moramo pritegniti starše, mentorje in člane OO, saj so mladi v osnovnih šolah še vedno pre malo seznanjeni z delom mladinske organizacije. V sami mladinski organizaciji pa bo treba še veliko pozornosti nameniti družbenopolitičnemu usposabljanju, da bodo mladi delegati zares sposobni opravljati delegatsko nalogo. Obenem moramo mlade bolj zainteresirati za širše družbene probleme.

Na koncu so delegati spregovorili tudi o zavesti mladih. Na sestankih se namreč vse prevečkrat dogaja, da mladi ne izpeljejo njim zaupanih nalog. Mladinec zato ni kaznovan, ampak se z njim resno pogovorimo. Iskati je potrebno sposobne mladince, ki bodo naloge tudi izpeljali, OO pa mora najti pot do vsakega posameznika. Začeti bi morali že v osnovni šoli, kjer naj bi že pionir pridobival čut odgovornosti, za izpeljavo njemu primerne naloge. Tu pa delajo napako vzgojitelji sami, ki preveč aktivno posegajo v delo mladih in niso samo svetovalci ali mentorji. Opozoriti moramo tudi, da se pre malo pogovarjamo o izpeljanih akcijah in ne izpeljemo kritičnih analiz, ki bi krepile kritičen pogled posameznika na svoje in drugo delo.

Veliko je bilo še problemov, o katerih bi bilo potrebno spregovoriti in jih javno obravnavati, kajti področje mladinske dejavnosti je zelo široko.

Naj na koncu povem še to, kdo so bili delegati, ki so na kongresu zastopali OK Logatec: Zdenko Leskovec, Vladič Anton, Alič Anica, Albreht Janez, Branka Kum. Janez Arhar pa se kongresa ni mogel udeležiti zaradi odsluženja vojaškega roka.

SKLEP o javni razgrnitvi vodnogospodarskih osnov SRS

Na podlagi sklepa o javni razgrnitvi, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS, št. 20/78 (Strokovna služba Zveze vodnih skupnosti Slovenije), z dne 10. 10. 1978, oddelek za gospodarstvo in finance SO LOGATEC obvešča vse občane občine Logatec, da bo javna razgrnitev osnutka vodnogospodarskih osnov SR Slovenije v času od 15. 11. 1978 do 15. 12. 1978 v sejni sobi SO LOGATEC (klet), kjer bo tudi knjiga pripomb in mnenj.

Oddelek za gospodarstvo
in finance

● POLLETNA BILANCA

Rezultati gospodarjenja

Izvršni svet, zbori skupščine občine Logatec in OK ZKS so obravnavali kazalce gospodarjenja za polletno obdobje 1978. Obravnava je zajela 13 TOZD gospodarstva s sedežem na področju SO. Prva obravnava je bila usmerjena predvsem na globalno oceno poslovanja iz analize Službe družbene knjigovodstva, primerjajoč obveznosti sprejete v srednjeročnem družbenem planu od leta 1976 do 1980 za leto 1978 v republiki in občini. Naslednje razprave pa so bile usmerjene predvsem na obravnavo tistih kazalcev, ki kažejo, da sprejetih obveznosti ne uresničujemo.

Ce primerjamo finančne rezultate z enakim obdobjem preteklega leta, kljub temu, da je povsem realna primerljivost praktično nemogoča zaradi sprememb v nekaterih predpisih, ki so vplivali na nekoliko spremenjeno registriranje podatkov, potem lahko ugotovimo, da je gospodarstvo občine Logatec zaključilo polletje z zadovoljivimi rezultati in da nobena OZD, oziroma TOZD ni poslovala z izgubo. Navajam samo nekatere ustvarjene finančne rezultate za I. polletje 1978, napram I. polletju 1977.

	občina	indeks SRS
Celotni prihodek	122	124
Porabljena sredstva	122	120
Dohodek	135	141
Čisti dohodek	127	129
Družbeni proizvod	134	137
Poprečno izplačani neto osebni dohodek na delavca (5.205,00 din)	120	119
Poprečno število zaposlenih po stanju konec meseca (2.064)	104	105

Iz teh kazalcev je razviden dokaj impresiven porast. Seveda pa tako enostranska ugotovitev ni zadostna. Poglobljena, pa čeprav še vedno ne zadostna analiza medsebojnih razmerij med temi kazalci nam pa prikazuje le nekoliko drugačno notranjo kvaliteto.

V strukturi razdelitve čistega dohodka se je povečala udeležba dela za osebno in skupno porabo za 7 strukturnih točk. Znatno pa se je znižal del čistega dohodka za izboljšanje materialne osnove dela in sicer iz 25,66 % (v letu 1977) na 19,5 % (v letu 1978). Del za razširitev materialne osnove dela pa se je znižal kar za 77 %.

Zaradi tega, ker ima gospodarstvo že angažiran precejšen del poslovnega sklada, so sredstva za investicije nižja od sredstev za reprodukcijo (prostitih razpoložljivih sredstev za investicije je bilo za 57 % manj kot v enakem obdobju preteklega leta, ker bo moralo gospodarstvo pokriti obveznosti za že najete in zapadle kredite).

Računi iz šestmesečnih bilanc nam kažejo predvsem dvoje: prvič, stanje reproduktivne sposobnosti gospodarstva ni rožnato. Če bi upoštevali še stopnjo inflacije (porast življenjskih stroškov za cca 14 %) in če bi se amortizacije po predpisanih stopnjah računale kot enostavne reprodukcije, kar pravzaprav tudi je, bi bilo stanje še bolj neugodno.

In drugič, sredstva za razširjeno reprodukcijo, o kateri delavci v združenem delu neposredno odločajo, so preveč skromna, da bi bila zadostna materialna podlaga za uveljavitev takšnih samoupravnih družbenih odnosov, kakršne si želimo in smo jih uveljavili v ustavi in zakonu o združenem delu.

Z namenom, da bi bili delegati in vsi delavci v združenem delu resnično seznanjeni s stanjem v svoji sredini, je SO sprejela med drugimi tudi sklep, da

Varnostna kultura

Varnostna kultura je subjektivni temelj za uresničevanje družbene samozasčite. Brez nje si ne moremo zamisliti dejavnega človekovega odnosa do vprašanih in problemov na področju družbene varnosti. Ker je družbena samozasčita neločljiva sestavina samoupravljanja, je razumljivo, da je varnostna kultura sestavni del razredno naravnane zavesti, ki temelji na samostojni upravnosti socialistični osvoboditvi in socialističnem patriotizmu. Varnostna kultura je torej odvisna od stopnje človekove osvoboditve in idejno-politične opredeljenosti. Le samoupravno socialistično naravnani delovni človek in občan ima lahko, izhajajoč iz razrednih interesov, oblikovano takšno varnostno kulturo, da bo svojo ustavno pravico in dolžnost pri zagotavljanju varnosti učinkovito in zavzeto uresničeval. Varnostna kultura pomeni opredeljen in angažiran odnos človeka do negativnih pojavov. Njen namen pametno ni prevzgojiti človeka, da ne bi storil kaznivih dejanj ali kako drugače kršil družbene discipline, marveč je njen namen in tudi namen varnostne vzgoje nasploh, da se človek boji proti takšnim kršitvam, postavlja ga torej za subjekt družbene samozasčite, ne pa za objekt, zoper katerega je družbena samozasčita „uperjena“. Če bi hoteli razčleniti kvaliteto, ki jo razumemo z „varnostno kulturo“, bi ugotovili, da ima naslednje sestavine:

- zavest, da je družbena samozasčita nedeljiv proces v samoupravnih socialističnih družbi, v katerem so subjekti vsi delovni ljudje in občani, njihove oblike združevanja in asociacije. V tem procesu je vsakdo odgovoren za učinkovito družbeno varnost, ki temelji na razrednih interesih delavskega razreda ter jugoslovanskih narodov in narodnosti;
 - pripravljenost imeti angažiran odnos do problemov varnosti ne glede na to, kje delovni človek in občan živi in dela;
 - sposobnost opredelitve, ali je določeno dejanje oz. pojav družbeno negativen in zato terja samozasčitno ravnanje;
 - sposobnost pobude, da človek sam ali organizirano odpravi vzroke za nastanek negativnega dejanja ali pojava, prepreči nastanek ali posledice identificiranega negativnega dejanja ali pojava in da se uspešno zoperstavi njihovim nosilcem.
- Vse sestavine so integralne, zato morajo brezpogojno obstojati, če hočemo opredeliti, kaj je varnostna kultura.

B.J.

morajo vse OZD oziroma TOZD kritično obravnavati pokazatelje gospodarjenja v I. polletju in ob tem upoštevati že dosežene rezultate izkazane v bilancah za 9-mesečno poslovanje, analizirati vzroke za bistvena odstopanja od samoupravno sprejetih obveznosti, sprejeti program in določili nosilca in roke za izvedbo sprejetih konkretnih ukrepov.

Izvršni svet je v analizi posredoval prikaz pomembnejših kazalcev poslovanja in za posamezne TOZD izločil vse tiste, ki pomenijo negativna gibanja. Skupščini je predlagal na osnovi ugotovitev priporočila, katere je SO sprejela, prav tako jih je podprl OK ZK, s tem da jih v TOZD realizirajo in poročajo SO še v mesecu novembru 1978.

Pri obravnavi rezultatov gospodarjenja je potrebno posvetiti vso pozornost začasnemu delitvi dohodka: Ali se ta razporeja v skladu s samoupravnim sporazumom o razporejanju čistega dohodka in delitvi sredstev za osebne dohodke, analizirati vzroke za zmanjševanje sredstev za razširitev materialne osnove dela, analizirati rast neto osebnih dohodkov, kjer le-ta raste hitreje od produktivnosti dela in sprovesti ukrepe, da se rast zaposlovanja prilagodi planskim izhodiščem in danim možnostim glede na naravni prirast prebivalstva na področju občine.

S takšnim pristopom IS in SO ne posegata v samoupravne pravice delavcev, pač pa se tvorno vključujeta v izvajanje resolucijske obveznosti in sicer v tistem delu, kjer je obveznost SO, da v okviru družbenega varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine sprejema ukrepe, če ugotovi, da je delovna organizacija oškodovala družbene interese, ker bistveno odstopa od osnov in meril, ki jih določajo samoupravno sprejete obveznosti in tako povzroča motnje v tokovih družbene reprodukcije." Peter PETKOVŠEK, ing.

Največje priznanje

V kasarni, ki nosi ime slavnega „LOGAŠKEGA BATALJONA“, negujemo svetle tradicije tega uporniškega mesta. Mladi, zbrani iz vseh krajev naše države, predstavljajo tako „Jugoslavijo v malem“ in se uče o slavni poti, ki jo je prešel ta

bataljon v času NOB-a. Zgodovina tega bataljona je s krvjo napisana, svoboda pa z življenji poplačana. Nikoli se niso ustavili. Šli so naprej, ker so vedeli, kaj hočejo: „SVOBODO“!

Simbol tega bataljona je bojna zastava, ki jo hranimo v naši jedilnici. Na teh in podobnih svetlih tradicijah se vzgaja mladina v JNA.

„SVEČANA OBVEZA“ je zanje imperativ, da bodo, če bi bilo treba, dali svoja življenja za mir in svobodo te dežele. Poneseni s TITOVO mislijo: „Učimo se, delamo in pripravljamo, kot da vojne ne bo, a bodimo obenem pripravljeni, kot da jutri bo“, vlagajo mladi maksimalne napore, da bi dosegli boljše uspehe v borbeni usposobljenosti, moralno-političnem ter vojno-strokovnem izobraževanju. S tem omogočajo, da je naša enota ena najboljših in najbolj pripravljenih, da se zoperstavi vsakemu agresorju. Ko marljivo izpolnjujemo svoje dolžnosti, izpolnjujemo s tem tudi svoj dolg do tistih, ki so padli in s ponosom nosimo njihovo ime.

Med vojaki sta se posebno izkazala s svojim vojaškim obnašanjem, z izvrševanjem vseh postavljenih nalog, s tovariškim odnosom do drugih in s skrbjo do družbene imovine, vojska NIKOLOVSKI Djoko in TIMPRAN Ivan. Prišla sta iz različnih krajev naše domovine, z različnimi navadami, vendar z isto željo, da branita svojo zemljo.

V enoti sta pridobila veliko zaupanje tovarišev in starešin. Postala sta člana ZSMJ, Nikolovski Djoko pa tudi član ZKJ. Na predlog OO ZSMJ in tovarišev v kolektivu, jim je dodeljena značka „PRIMEREN VOJAK“, značka, ki se podeljuje le najboljšim. Kot taka sta dobila pravico, da se slika poleg borbene zastave legendarnega „Logaškega bataljona“.

Podporočnik
UTJEŠINOVIĆ Nebojša

Timpran Ivan

Nikolovski Djoko

Jubilejno leto se izteka

Letos je minilo petindvajset let od ustanovitve KLI Logatec. O nekaterih prireditvah iz programa prireditev ob jubileju smo že zapisali nekaj besedi. Tokrat se bomo ustavili ob osrednjih prireditvah: svečani seji delavskega sveta in srečanju delavcev, ki sta bili 26. avgusta.

Svečana seja se je začela ob 10. uri v veliki dvorani Narodnega doma v Logatcu. Udeležili so se delegati delavskega sveta DO KLI, predsedniki družb, pol. organizacij TO, DO in občinskih konferenc DPO, narodni heroj Rado Pehacek, predstavniki obč. skupščine s predsednikom F. Godino, prvi direktor KLI Anton PETKOVSEK, predstavniki 52 organizacij, ki jim je DO podelila plakete in 56 izmed delavcev, ki so tudi prejeli plakete. Sejo je vodil predsednik DS SO Miroslav RUPNIK, ki je imel slavnostni govor. V programu je sodeloval tudi Logaški oktet.

Ce povzamemo nekaj utrinkov iz govora:

„Danes v našem kolektivu združuje delo 1200 delavcev in čeprav nimamo še vsega, kar si želimo, je naša številčnost in moč tolikšna, da smo zmožni uresničiti vsako zahtevano nalogo; nasveti pa so nam do brodosli. Prizadevanja se ostvarjajo skozi odločitve delegatov v organih upravljanja. Samo v delavskih svetih deluje približno ena desetina vseh zaposlenih, v delegacijah za skupščine SIS pa cela petina in več. Svoje znanje smo izpopolnjevali in čeprav se ne moremo biti zadovoljni s kadrovsko strukturo v sedanjem trenutku, obvladujemo domače in zahtevno tuje, predvsem ameriško tržišče.“

Naša načrtovanja se ne bodo nikdar oddaljila od naše enotne skrbi za delovnega človeka, zlasti na področju družbenega standarda, ki je bilo doslej, prav zaradi izgradnje delovne organizacije, nekoličanju utejneno.

Ne nameravam na široko razpredati podatkov in poslovnih kazalcev o doseganih uspehih, s katerimi smo bili največkrat zadovoljni, vseh pa tudi ne. Zelim le osvetliti letošnji polletni rezultat, ki pa nas ne sme zavesti, zlasti ne ob jubileju, v senco uspeha, temveč spodbuditi k vsaj tako dobrem delu kot doslej. V delovni organizaciji smo iztržili 251 milijonov dohodka in 97 mil. dohodka in 72 mil. čistega dohodka. Čeprav je v okviru lesne industrije naš rezultat razveseljiv, pa nam zahtevana pot izgradnje kotlovnice, sušilnic in lakirnice, narekuje še večja prizadevanja, večjo produktivnost, manjše stroške, torej se boljše rezultate kot ob polletju.

Ne samo prehojeno pot, danes osvetljujemo tudi fike tistih delavcev, ki so dolga leta vztrajali v kolektivu in s tem dokazali pripadnost. Pray je, da se jim vsaj nekoliko oddolžimo s plaketami in priznanji, ki naj jim bodo v spomin in predvsem v vzpodbudo za nadaljnje delo.“

In nato je prišel na vrsto tisti del prireditve, ki naj bi dolgoletnim

delavcem in najbolj solidnim poslovnim partnerjem tudi na zunanji pokazal nase skupno zahvalo in iskrene želje za nadaljnje uspešno delo in sodelovanje: podelitev plaket. Vsega smo jih namenili 67 nasim delavcem, 69 poslovnim partnerjem, posebne plakete pa še Antonu Narniku in Jozetu Brenciču za uspešno vodenje TOZD Stavbno oz. Drošno pohištvo, pa Antonu Petkovsku,

stvu in za delo, ki je posebnega pomena za napredek države v drugih družbenih dejavnostih.

Pozdravne čestitke so kolektivu poslali Hidrogradnja Beograd, LIKO Vrhnika, Kovinoplastika Lož, Kroj Skofja Loka, družb. pol. organizacije občine Logatec.

Po končani svečanosti se je vreme le toliko uneslo, da smo ob

Svečana seja Delavskega sveta DO KLI Logatec ob 25-letnici ustanovitve

prvemu direktorju in Branku Malusu, prvemu tajniku podjetja A. Petkovsku je bilo ob tem namenjeno se posebno darilo, slika akademskega slikarja Lojza Perka „Drvarji“. Z velikim in prisrčnim aplavzom je bil sprejet njegov pozdravni govor. Pozdrave svojih delovnih organizacij so prinesli še predstavniki DO CHEMO, SOZD Slovenjalec, Gradnik Logatec, Kovinoplastika Lož, ki je izročila kolektivu tudi spominsko darilo.

Popoldne, ko bi se morala pričeti osrednja, najširša prireditev, pa se je skisalo vreme. Prireditve v nekoliko zoženem obsegu bila zato v dvorani. Vodil jo je B. Mencinger, slavnostni govornik je bil direktor DO Dobnik Dusan. Predsednik obč. skupščine je delovni organizaciji predal odklikovanje, s katerim jo je odklikoval predsednik republike Josip Broz Tito: Red dela z zlatim vencem. To odklikovanje se podeljuje delovnim organizacijam za posebne zasluge, ki jih dosežejo v gospodar-

spodbudnih koračnicah Pihalnega orkestra Logatec zasedli namočene klopi in se nato na srečanju povesečili pozno v noč. Za ples so igrali Veseli plansarji. Srečanja se je udeležilo okrog 80 odstotkov vseh delavcev, med njimi tudi naši monterji, ki stalno delajo na območju Srbije.

Omeniti bi veljalo še razstavo „Nasih 25 let“, ki so jo pripravili delavci nase DO pod organizacijskim vodstvom A. Tivana. Na njej so si številni obiskovalci lahko ogledali predvsem slikovni zapis nekaterih najpomembnejših dogodkov iz razvoja DO, pa nekaj časopisnih zapisov o tem razvoju in nekaj prvih artiklov, ki jih je KLI izdeloval. Ob otvoritvi je 25. 8. 1978 spregovoril pomočnik direktorja Samo Oblak, dipl. ing. Razstava je bila odprta do 27. avgusta. V vpisni knjigi z razstave lahko preberemo še marsikatero čestitko za dosežene rezultate in željo za še večje delovne dosežke.

Jago

Jubilanti na Koroškem

Da gredo delavci, ki dopolnijo dvajseto leto delovne dobe v KLI na izlet, je postalo že tradicionalno. Letošnji jubilarji so se podali čez Karavanke v slovenske kraje avstrijske Koroške. 2. in 3. septembra jih je pot vodila čez Jezersko skozi Zelzno Kaplo, Celovec, Sekiro ob Vrbskem jezeru do Bilčovsa, kjer so prenočili.

Med potjo so se ustavili tudi pri Knežjem kamnu na Gosposvetskem polju. Ob večerji je bil kratek kul-

turni program: nastopila sta domači pevski zbor slov. prosv. društva „Bilka“ in Logaški oktet. Čeprav skromno, ne preveč obsežno sestavljen program, je pravzaprav le pomenil začetek, tako upamo, kulturne izmenjave med logaškimi poustvarjalci in zamejskimi Slovenci.

V pozdravnem nagovoru, ki ga je udeležencem pripravil bilčovski župan Ogris, je bila izražena topla dobrodošlica „bratov in sestram“ z onstran Karavank. Župan je orisal gospodarske in politične razmere, v katerih živijo koroški Slovenci v Avstriji. To je bil vsekakor vrhunec doživetja s te poti. Tako pristno in tako doživeto se naši delavci še niso srečali s tem, za nas tako pomembnim narodnostnim vprašanjem. Povedati bi morda veljalo še to, da je Ogris zdaj edini slovenski župan na avstrijskem Koroškem.

Pomen kulturnega sodelovanja je ocenil tajnik Slov. prosvetne zveze iz Celovca, Andrej Popit. Poudaril je, da je kulturna izmenjava še kako

pomemben dejavnik v podpori prizadevanjem za priznanje narodnostnih pravic, ker dokazuje enotnost kulturnega izročila in prostora.

Potem pa: za ples so skrbeli Ivan-ka Kavčič s sodelavci, za petje obe pevski skupini, za sneh pa Rado in (drago) vino. Ostanek noči smo izletniki prespali v večinoma posteljah, kjer smo bili lepo sprejeti in postreženi. Verjetno pa nas je vse presenetilo, da smo bili skorajda brez izjeme povsod nagovorjeni po slovensko.

Naslednjega dne bi obiskali slovenskega skladatelja Pavla Kernjaka, pa ni in ni bilo prave poti do njegovega doma. Popeljali smo se čez Vrbskem in Osojskem jezeru, pa čez Ljubelj domov. Na poti smo v Trzinu večerjali na enkratni način, najedli pa smo se kruha, ki so ga nekateri med nami že krepko pogrešali. Tudi tekoča hrana je obilnejša in predvsem mnogo cenejša kot pri sosedih. So že vedeli tisti, ki so skovali poslovice: če greš na Dunaj, moraš pustiti trebuh zunaj.

Jago

Delo disciplinske komisije

Čeprav raje govorimo o prijetnih, razveseljivih, svetlih straneh življenja in dela, se vendarle moramo spogledati tudi s temnejšimi in manj spodbudnimi dejanji, z neprijetnim delom, s spodrsiljaji, pa tudi z namerno negativnim obnašanjem posameznikov, četudi sodelavcev.

Z novim pravilnikom o delovnih razmerjih, ki smo ga sprejeli v temeljnih organizacijah in delovni skupnosti, smo na novo začrtali pot obravnavanja kršitev delovnih obveznosti. Gre pravzaprav za pomembno novost, čeprav bi temu morda bolje rekli vrnitev na preizkušeno in utrjeno pot, seveda oplemeniteno z novimi zahtevami in težnjami razvoja našega družbenega življenja.

Kršitve in kršitelje delovnih obveznosti spet obravnava disciplinska komisija. Sestavljena je iz voljenih članov, delavcev naših TO in „zunanjih“ članov, prav tako izvoljenih v naših temeljnih organizacijah z liste kandidatov, ki jo je potrdila obč. skupščina. Pri delu se opira na sprejete pravilnike o delovnih razmerjih, ki načelno urejajo postopek in opredeljujejo kršitve delovnih obveznosti ter predvidevajo ukrepe za storjene kršitve.

Ce bi skušali opredeliti, katere kršitve so najbolj pogostne, bi lahko navedli neopravičene izostanke z dela, uživanje alkoholnih pijač ali prihajanje na delo v vinjenem stanju in kršenje zdravniških navodil v času bolniškega staleža.

Kaže, da so se delavci začeli resneje zavedati posledic kršitev delovnih obveznosti, tudi tisti, ki so jih storili. Pred sedanjo ureditvijo, od leta 1974 sem, so kršitelje obravnavali delavski sveti. Ne gre podcenjevati avtoritete in pomembnosti, ki jo imajo delavski sveti in njihovi delegati, vendar se ta način obravnavanja ni izkazal za najboljše; deloma zaradi tega, ker so kršitelja obravnavali najbližji sodelavci in zaradi tega včasih zameglili trezno presojo, deloma zaradi tega, ker je bila „pritožbena instanca“ zbor delavcev z vsemi negativnimi pripadki masovnega obravnavanja posameznikov in njihovih delovnih obveznosti. Zaradi tega, tako vsaj sklepamo, kršitelji niso vzeli postopka povsem resno, vsekakor pa ne dovolj odgovorno, zato smo mnogokrat obravnavali kršitelje v odsotnosti: niso se odzvali niti vabilu na zagovor v pripravljalem postopku, niti vabilu na glavno obravnavo. Po štirih zasedanjih disciplinske komisije pa ugotavljamo, da se je odziv kršiteljev zelo povečal in če bo še naprej takšen, bomo verjetno kmalu dosegli namen obravnavanja kršitev delovnih obveznosti: z ukrepi vzgojno vplivati na delavce tako, da bo kršitev čim manj, za tiste pa, ki se nikakor ne bi hoteli ravnati po skupno sprejetih aktih, odmeriti najstrožji ukrep: prenehanje delovnega razmerja, saj takšnih sodelavcev ne potrebujemo.

Jago

4. ŠIOD

Logaški obrtniki in pri njih zaposleni delavci so se letos udeležili 4. športnih iger obrtnikov in delavcev Slovenije, ki so bile v Ljutomeru 24. in 25. junija. Pomerili so se v štirih disciplinah: namiznem tenisu, malem nogometu, streljanju z zračno puško in vlečenju vrvi.

Reči moramo, da so se dokaj dobro uvrstili med številnimi ekipami. Videlo pa se je, da jim je manjkalo organiziranih priprav in poznavanja pravil tekmovanja. Pa doseženi rezultati niso tako pomembni, da bi se razpisovali o njih. Pomembno je, da so bile obrtniške igre druga manifestacija, na kateri so se logaški obrtniki, tokrat skupaj z delavci, organizirano predstavili in aktivno sodelovali. Kljub velikim

zadregam pri usklajevanju stališč o udeležbi na takšnih manifestacijah, se je vendarle spet pokazalo, da kjer je volja, je tudi pot. Nekako počasi se utrjuje duh povezanosti med obrtniki. Združenje samo še ni tako močno, da bi lahko organiziralo posebne prireditve, (tudi občinske razstave ni bilo mogoče primerno pripraviti), zato pa je prav, da se udeleži vsaj tistih akcij, ki jih organizira ali prevzema Zveza združenj samostojnih obrtnikov. No, letos je to uspelo dvakrat: ob sejmu malega gospodarstva v Kranju in zdaj na športnih igrah.

Upajmo, da bo prihodnje leto akcija še bolj uspešna. Pričakujemo pa lahko, in moramo pričakovati, da udeležba na igrah ne bo le stvar nekajdnevnega nestrpnega pripravljanja nanje, ampak da bo rekreacija, ki ima sicer lahko za cilj tudi udeležbo na igrah, nenehna oblika rekreiranja obrtnikov in pri njih zaposlenih delavcev.

Jago

Srečanje delavcev SOZD Slovenijales na letnih športnih igrah

V Ljubljani je bilo 30. 9. 1978 v športnem parku Kodeljevo 1. srečanje delavcev SOZD Slovenijales na letnih športnih igrah.

Delavci KLI – športniki smo dosegli naslednje rezultate:

Mali nogomet	od skupno 15 ekip 4. mesto
Kegljanje – moški	od skupno 15 ekip 5. mesto
Šah – moški	od skupno 8 ekip 2. mesto
Kegljanje – ženske	od skupno 8 ekip 4. mesto
Šah – ženske	od skupno 4 ekip 2. mesto

S tem srečanjem smo športniki KLI zaključili letno sezono tekmovanj. Pred nami so sedaj zimske aktivnosti, za katere se bomo morali temeljiteje pripraviti, saj smo tudi organizator zimskega srečanja delavcev SOZD Slovenijales.

Ivanka KORENČ-Ivko

Kronika šole Hotedrščica

1863–1978

Prostovoljni začetki šolskega pouka segajo v leta 1840–1850. Takrat so poučevali duhovniki, zato so bile šole pod nadzorstvom cerkvenih oblasti. Za otroke od 7. do 15. leta starosti pouk ni bil obvezen. To dokazuje tudi listina z datumom 9. september 1846, iz katere je razvidno, da je obiskovalo nedeljsko in praznično šolo v Hotedrščici le 14 učencev od 187 otrok, ki so takrat živeli v tej vasi.

Šolske stavbe ni bilo do leta 1863 in je bil pouk v župnišču. Šele septembra 1863 je bilo sezidano šolsko poslopje prav na mestu, kjer je bilo prej župnišče, ki je pogorelo. Pouk se je torej začel v šolski stavbi 1. januarja 1864, učitelj pa je bil Janez Treven iz Idrije. Poučeval je 4 leta, nato pa je bil premeščen. V šolskem letu 1869/70 ni bilo učitelja. Leto dni kasneje je prišel Janez Valentin, ki je poučeval do leta 1875, nato pa postal poštar v Hotedrščici. Nasledil ga je Mihael Kabaj, ki je leta 1891 nadziral šolsko stavbo, ustanovil mlekarno, šolsko knjižnico, nabiral učila in služboval polnih 17 let. Veliko prostega časa je posvetil tudi zaseditvi 300 divjakov, ki jih je tudi sam cepil. Prav po njegovi zaslugi je šola že leta 1891 postala dvorazrednica; v vsakdanji šoli je bilo 159 učencev, v ponavljalni pa 42 – skupaj 201 učenec. Poučevala sta dva učitelja dopoldan in popoldan. Število šolskih otrok je bilo vse od leta 1875 pa do leta 1940 zelo veliko, okrog 200; največ pa jih je bilo v šolskem letu 1896/97 in to kar 231. Po osvoboditvi je število šoloobveznih otrok zelo padlo in se je gibalo od 80 do 110.

15. septembra 1921 se je šola razširila iz dvorazrednice v trozrednico. Poučevali so trije učitelji. V šolskem letu

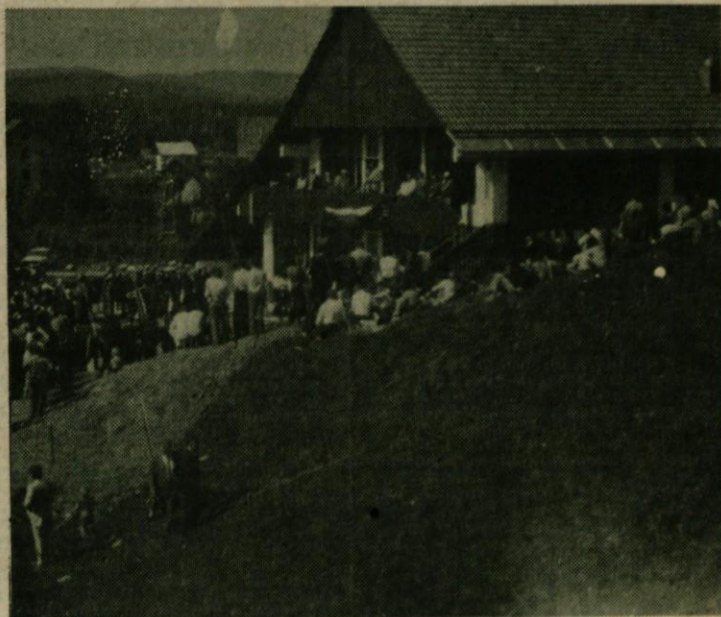
1947/48 je bila uvedena sedemletna šolska obveznost, leta 1951 pa osemletna šolska obveznost. Osemletko so učenci obiskovali v Hotedrščici do leta 1960/61. Z novim šolskim letom je ostalo v vasi le še prvih pet razredov, učenci ostalih treh razredov pa so se začeli voziti v OŠ Gornji Logatec.

Že v naslednjem šolskem letu 1962/63 so se jim priključili še učenci 5. razreda. V Hotedrščici se je poučevalo prve 4 razrede 12 let – do šolskega leta 1974/75. Število učencev v teh razredih je bilo do 55. Po tem šolskem letu se je stanje razredov ponovno spremenilo, saj sta ostala samo še prva dva razreda in to do letošnjega šolskega leta, ko sta se vrnili iz Gornjega Logatca 3. in 4. razred. Zakaj je bilo tako, kljub temu, da so si vaščani silno želeli imeti vse prve 4 razrede v svoji vasi? Verjetno je bilo temu vzrok primanjkovalje učiteljev, delno pa tudi to, da ni bilo stanovanja za učitelja, pogoji v stari šoli pa so bili slabi.

Pouk je od vsega začetka pa do danes potekal redno, le včasih z daljšim ali krajšim premerom. Vzroki, da ni bilo pouka, so bili hujši v samem začetku pa tja do osvoboditve leta

1945. (Naj navedem nekaj hujših vzrokov: 1893. – hud mraz, 1895 – veliko snega,

v najhujših dneh NOB potekal nemoteno in se je prekinil le za mesec ali dva. Da je bilo tako,

Otvoritev nove šole v Hotedrščici

1932 – veliko snega, 1958 – epidemija ošpic, 1933 – huda gripa; angina, napad na Hotedrščico v času NOB in končno tudi zaradi boleznih učiteljev, ki so imeli v šoli zelo slabo, vlažno in mrzlo stanovanje). Pouk je celo

so zaslužni predvsem takratni učitelji, ki se niso ustrašili nikogar. Kljub temu, da je potekala ob začetku vasi meja med Jugoslavijo in Italijo, so ves čas poučevali v slovenskem jeziku. Oblast je sicer v jeseni 1942 zahtevala število otrok, ki bi se učili v italijanskem jeziku, vendar se je prijavilo le 11 od 210 otrok. Te otroke je poučevala nova italijanska učiteljica komaj dva meseca. Otroci iz vasi Novi svet pa so se morali učiti v italijanščini vse od leta 1924. pa do 1943. –do kaptulacije Italije. Tamkajšnje ozemlje je namreč spadalo pod Italijo. Pred letom 1924. in po letu 1943. pa so hodili v šolo v Hotedrščico in jo obiskujejo še danes. Povedati moram, da ho-

Kako so pekli kruh?

Stara mama mi je povedala, da so včasih pekli kruh doma. V sobi so imeli krušno peč. Pred peko so peč zakurili, mama pa je medtem zamesila testo iz kvasa, moke, soli in vode. Testo je vzhajalo eno uro. Iz testa so potem naredili hlebčke. Z loparjem so polagali hlebčke v razbeleženo peč. Kruh se je pekel eno uro. Med peko je mama večkrat

pregledala kruh, da se ne bi zžgal.

Kadar niso imeli kvasa za peko kruha, so ga naredili sami. Od prejšnje peke so pustili hlebčke testa in ga posušili. Kadar so pekli, so suhi hlebček razdrobili v mlačni vodi. Takemu hlebčku so rekli drožje. Mitja Rupnik

3. a. r. OŠ „B. talcev“

Kronika šole Hotedrščica

(Nadaljevanje s 5. strani)

dijo v Osnovno šolo Hotedrščica tudi otroci iz Ravnika, Hot. Žibiš, Novega sveta in same Hotedrščice.

V 115 letih šole je v Hotedrščici poučevalo nad 30 učiteljev. Vemo, da so bili prav vsi ti učitelji zelo prizadevni, delavni, čeprav so morali delati v zelo težkih pogojih. Omeniti moram še nekatere posameznike, ki so se še posebno izkazali z delom v izvenšolskem času in bogatili otroke z različnimi interesnimi dejavnostmi. To so bili Mihael Kabaj, ki sem ga v uvodu že predstavila, pok. tov. Franciška Gabrovšek, tov. Jelinčič Ciril, pok. tov. Gabrijela Gabrovšek-Rajer, ki je skoraj vsa službena leta službovala prav tu in celo počiva na našem pokopališču.

Delala je neumorno: naučila je sleherno dekle vezenja, vodila tečaj predarmadne vzgoje (dve leti) in tečaj kmetijsko-gospodarske smeri za starejše vaščane in bila ves čas družbenopolitično aktivna.

Kasneje je posebno aktivno deloval v izvenšolskem delu, še posebej na kulturno-prosvetnem področju, tov. Žun Roman. V njegovi režiji je v sezoni leta 1959/60. bilo 22 dramskih večerov in en koncert. V šolo je uvedel redne izvenšolske dejavnosti – dramski, strelski in šahovski krožek. Najbolj so se izkazali šahisti, saj so dosegali odlična prva mesta na občinskem in republiškem tekmovalstvu. Tudi sama šolska stavba je bila takrat po dolgih letih obnovljena, tako da je bila 12. oktobra 1958. leta otvoritev obnovljene šole. Še bi lahko naštevali prizadevne in uspešne učitelje, a sem omenila samo nekatere zato, da si vaščani obudijo spomine, ostali pa zvedo vsaj za nekatere tovariše učitelje.

Iz vsega tega lahko zaključimo, da so bili učenci naše vasi vseh 115 let v dobrih, skrbnih in zavednih rokah učiteljev, ki so težili predvsem za tem, da z učno-vzgojnimi smotri čimbolje vzgojijo slehernega učenca v dobrega in poštenega državljanca, danes pa tudi v dobrega samoupravljalca.

Šola v Hotedrščici je bila samostojna ustanova do konca leta 1962. S prvim januarjem 1963 pa se je pridružila centralni šoli v Gor. Logatcu in postala podružniška šola, kar je še danes.

Naša nova šola se imenuje „OŠ Dolomitskega odreda“, saj je odšlo največ mož iz Hotedrščice in okoliških vasi v hudih, mračnih vojnih dneh prav v vrste Dolomitskega odreda. KO ZZB NOV je menila, da bo tudi s tem dano priznanje vsem borcem (še zlasti iz naše vasi) Dolomitskega odreda za njihov prispevek k osvoboditvi naših krajev. Ime naše šole pa bo tudi spominjalo nas in bodoče rodove na najtežje in slavne dni slovenskega naroda.

Pred nami je torej nova šola, svetla in lepa, dolgoletna želja krajanov, ki so jo zgradili s samopriskom. Zato smo jo še bolj veseli, saj smo jo zgradili sami in je tako postala še bolj naša.

Viktorija Kovač

Podružbljanje šole

Živimo v dinamičnem in spreminjajočem se obdobju, ko terja življenje vedno nove odnose. V to dogajanje je vpeta tudi naša šola, ko iz poprejšnje, od življenja relativno odmaknjene institucije nastaja šola, ki teži k čedalje večji povezanosti s svojim okoljem. Pravimo, da se šola odpira navzven.

Te pojave lahko opazujemo že pri vsakodnevnem šolskem delu, še bolj pa v prostočasnih dejavnostih, ki vključujejo okolje, kjer žive učenci, v vse dejavnosti. Cilji pionirskih iger „NARAVA, LEPOTA, ZDRAVJE“ jim nalaga vrsto del: očiščevalne akcije v KS, negovanje zelenih površin, pisanje napisov, ki opozarjajo občane na čuvanje naravnih lepot. Mladi člani RK skrbje v svojem okolju za starejše krajanje, ko jim pomagajo pri njihovih vsakdanjih opravilih.

Pomembna naloga šole je obrambna vzgoja. Obrambni dan organizira šola skupaj s Krajevno skupnostjo, ko pritegne k sodelovanju gasilce, starše učencev, Civilno zaščito.

Ko zidamo nove šole, načrtujemo v njih tudi prostore za potrebe Krajevne skupnosti (V KS Hotedrščica krajevna knjižnica in prostor za KS, v KS TABOR skupno načrtovanje šole in Krajevne skupnosti za zadovoljitev potreb obojih).

Podružbljanje šole poteka tudi preko Sveta šole in Sveta staršev.

Prostorska stiska

Godbena in pevska soba na Griču že lep čas ponujata vadbeni prostor Pihalnemu orkestru Logatec, moškemu zboru in oktetu. Oba vadbena prostora pa ne ustrezata več svojemu namenu, ker sta preprosto postala pretesna in tudi akustično ne ustrezata več, saj se je kakovost in zahtevnost programa, ki ga skupine študirajo, tako povečala, da zahteva zvočno ustrežnejše prostore. Po drugi strani pa bi veljalo povedati, da je lokacija zgradbe, v kateri so ti prostori, zelo ugodna, saj stoji nekako v središču kraja in je tako večini pevcev in godcev „pri roki“.

Kako se znebiti te zadrege s prostorom? Kljub temu, da šteje pihalni orkester nad štirideset članov, si sam in z lastnimi močmi ne zna pomagati. Zato se je obrnil za pomoč na krajevno organizacijo SZDL Naklo. Upamo, da bo ta povezava lahko pripeljala do rešitve vprašanja in do ustrežnejšega prostora; če pa to ne bi bilo mogoče, bo treba potrkati še na kakšna vrata. Če bi bilo ustrezno rešeno vprašanje vadbene prostora za pihalni orkester, bi se hkrati morda rešilo tudi vprašanje prostora za pevski skupini. S skupnimi dogovori in močmi da, sicer ne.

Jago

Ustanovili smo pionirsko hranilnico

Končno, skoraj po letu dni obljub, je le prišla vest, da bomo ustanovili Pionirsko hranilnico. Na sestanku PO smo podpisali pristopno izjavo in za ustanovni občni zbor določili 26. oktober 1978, kajti mesec oktober je bil tudi mesec varčevanja. V razredih smo izvolili 5 delegatov, ki so nas predstavljali na občnem zboru. (Občnega zbora se je udeležila tudi delegacija). Prišli so tudi zastopniki Ljubljanske banke. Predsednica PO nam je za uvod prebrala pristopno izjavo in predlagala delovno predsedstvo. Predsedstvo je zavzelo svoja mesta in nadaljevalo z vodenjem zbora. Predlagali so predsednika in člane Pionirske hranilnice.

Predsednik je Andreja ČUK, člani pa OMERZO Hiacinta, GROM Andrej, KRIŽAJ Miloš, SLOKAN Bojana, MIKUŽ Judita in TROBIČ Miran.

Za mentorja smo dobili tov. OBLAK Francko – WOLLE. Zvedeli smo tudi, da je naša Pionirska hranilnica 33. po vrsti. Od predstavnikov Ljubljanske banke smo prejeli darilo in sicer 200 din, ki nam bodo pomagali premostiti začetne težave. Hranilnico smo odprli 8. novembra 1978. Vanjo bodo lahko vključeni učenci od 1. do 8. razreda.

Andreja ČUK

Svet šole sprejme program dela šole in spremlja njegovo izvajanje. Svet staršev in svet šole obravnavata in spremljata rezultate vzgojnoizobraževalnega dela in dajeta predloge in pripombe za izboljšanje dejavnosti. Na obeh centralnih šolah so se sveti staršev in šol lepo uveljavili. Še več pričakujemo od enot izobraževalnih skupnosti, ki bodo v bodoče nastajale ob vsaki šoli.

Šola pa želi, da so njeni stiki z okolico obojestranski. Zato

naj programi dela Krajevnih skupnosti vključujejo delo šole povsod, kjer je to mogoče.

M. O.

DOPISUJTE V
LOGAŠKE NOVICE

Nevarnosti v gorah

Danes smo na svoji zemlji samo svoji gospodarji. Sen naših najboljših ljudi je izpolnjen, naša domovina je svoboden dom svobodnega Slovenskega naroda. Nova pota se v svobodi odpirajo tudi planinstvu in alpinizmu. Število organiziranih planincev in alpinistov se je v primeru s stanjem pred vojno podesetorilo.

S tem je postavljena tudi naša GRS pred nove organizacijske tehnične in vzgojne naloge. Mnogim je že kos, mnogo še stoje pred njo. Vse so v organski zvezi s splošnim razvojem planinstva in alpinizma pri nas. Ne moremo jih ločiti od ideološko politične vzgoje naših članov, od organizacijskih trdnosti naših novih planinskih društev, od idejne jasnosti naših mladih alpinistov, njihove športne vzgoje in tehnične sposobnosti, niti je ne moremo ločiti od naših gospodarskih in personalnih problemov, s katerimi imamo opravka po planinskih zavetiščih in potih. GRS bo pravilno delovala samo v primerih, če bomo te naloge vsak na svojem področju izpolnjevali s pravim razumevanjem, z zavestjo, z resnično vneto za vrednote, ki jih planinstvo delovnim množicam lahko nudi in posreduje. Njeno delovanje ni samo odvisno od tehničnih priprav, od telefonskih linij, od opreme. Mnogo bolje je to delovanje odvisno od ljudi, ki jo vodijo in ki v njej delajo. Zato si moramo predvsem prizadevati, da bomo spričo številnosti planincev vzgojili čimveč dobrih, vzglednih planincev in alpinistov, ki so jim gore res pri srcu, ki ne iščejo v gorah samo bučne slave in senzacij, temveč tudi mir in notranjo urejenost, ki ne iščejo sebe in svojega zadovoljstva, temveč imajo čut za sočloveka, za skupnost, za šibkejšega, manj izurjenega, ki ne podcenjujejo objektivnih nevarnosti in ki zmerom mislijo na subjektivne, ker so vedno tu, ki svetujejo in vodijo brez vsake nečimrnosti vedno nove in nove, posebno mlade ljudi nepopisnim čarom gora naproti, ki v primeru nesreče, možato in trezno prevzamejo naloge gorskih reševalcev. Ne trdim, da takih ljudi nimamo. Imamo jih, ponosni smo nanje, toda imeti jih moramo še več. Vzgojno delo po naših alpinističnih, markacijskih, smučarskih in propagandnih odsekih mora predvsem oblikovati take ljudi.

Ako hočemo uživati svobodo, lepoto, veličino in mir planinskega sveta, se moramo zavedati, da gore zahtevajo krepkega, značajnega in poštenega človeka. Planinec in plepoštenec mora biti premišljen, zalec, alpinist mora biti premišljen, pogumen in vztrajen ter trezen. S silo se v gorah ne opravi ničesar ali zelo malo. Tudi sam pogum in moč nista v gorah kažipot do uspeha, hazardna igra v gorah kaj rada izziva nesrečo. V gorah se moramo naučiti potrpljenja. Na planinski poti si moramo postaviti vedno le take cilje, katerim smo kos z lastnimi duševnimi in fizičnimi silami in znanjem. V mislih imejmo vedno tudi rešitev v primeru, če bi tovariša v družbi ali navezi doletela nesreča.

Naše ljudi, ki hočejo v planinskem svetu uživati vse bogastvo, lepote in veličino, ki hočejo zmago vati silne stene, raze in grebene, ki se hočejo boriti z viharji na grebenih in osvajati v ledenem mrazu zim še nedosežene vrhove, moramo napolniti v planinski svet oborožene z vsem moralnim in fizičnim orožjem. Planinci morajo vedeti, da je lahko vzrok nesreči vedno v človeku samem ali pa v naravi izven njega. Največ ga izvira iz neposrednosti, neznanja in površnosti.

Mnogo planinskih nesreč je prav gotovo posledica naravnih pojavov: padajočega kamenja, plazov, slapov, naglih vremenskih preobratov, megle, snežnih metežev in mečev. Le dolgotrajno, sistematično, vztrajno urjenje nam omogoča preprečiti vsaj delno številne nesreče, ki jih povzročijo ti pojavi.

Drugi vzroki planinskih nesreč izvira iz fizičnih in duševnih lastnosti planinca. Za uspešno izvedbo planinske poti moramo biti vedno v

najboljši fizični in moralni kondiciji. Ne podajamo se na planinsko pot slabo razpoloženi, nikoli se ne dajmo od nevarnih sil izčrpati do onemoglosti, prej poiščimo zanesljiv izhod iz zagate.

Tretji vzrok planinskih nesreč izvira iz pomanjkanja znanja, nepravilne ter površne uporabe tehničnih sredstev, obuvala, cepina, derez, klinov, plezalnih vrvi in drugih tehničnih pripomočkov ter obleke sploh. Zlasti moramo poudarjati, da se zelo mnogo planinskih nesreč dogajajo pri uničevanju planinske flore. Zlasti je zelo zapeljiva naša najlepša in najredkejša cvetka naših planin, planinka. Vandalska početja naj prenehajo v naših svobodnih gorah. Ne uničujemo planinskega cvetja, zavedajmo se, da so te rože edinstveno bogatstvo našega planinskega sveta. Vsi ti pojavi so vzroki današnjih tolikih planinskih nesreč.

Objektivne nevarnosti, ki spremljajo pri delu v gorskem svetu, izven moči in odločanja njegove dejavnosti, torej v narodi sami, lahko zadenejo vsakogar, kdor hodi v gore, izkušene ali neizkušene. Povod za največje objektivne in subjektivne nevarnosti za človeka pa so največkrat nenadni vremenski preobrati, ki povzročajo usodne spremembe v naravnih pojavih in vzporedno kot posledico te subjektivne slabosti v človeku samem.

Med objektivne nevarnosti štejejo predvsem vihar, snežni metež, neurje z dolgotrajnimi nalivi in nevarnostjo strele, snežne in kamenite plazove v žlebovih visokih sten, občutne padce temperature in s tem združeno poledico skale in neprodirne megle, ki onemogoča orientacijo.

(Nadaljevanje prihodnjic)

V SPOMIN

Dušanu Tollazziju

Težko je najti primerne besede s katerimi bi opisal lik pokojnega tovariša Dušana, našega prijatelja, sodelavca, aktivista, ljudskega odbornika in komunista.

Hote ali nehoti se ob tej priliki spominjamo na naša skupna doživetja, na naloge in delo, ki smo ga opravljali skupaj z našim prehitro umrlim tovarišem, tovarišem, katerega nam je kruta in zahrbtna bolezen iztrgala iz naše sredine v času, ko je njegova družina in širša družbena skupnost od njega še veliko pričakovala. Trideset in več let je bil tovariš Dušan prisoten pri skoraj vseh pomembnih dogodkih svoje neposredne okolice, saj vemo, da v Logatcu ni nobene družbene in politične organizacije, kjer v minulih letih ne bi delal kot aktiven tvorec in soustvarjalec vsega naprednega, vsega tistega, kar je pomenilo in pomeni boljše in lepšo prihodnost za delovnega človeka in še posebej za naše mlajše generacije.

Tovariš Dušan se je vedno ravnal po besedah pesnika, ki je dejal: „Ni praznik, predlaga mi, naše življenje, življenje naj bode ti deloven dan“.

Da, vse njegovo življenje je bilo en sam deloven dan; deloven dan, ki se je začel v rani mladosti, ko je kot mladenič še skoraj otrok, začel delati za NOB; ko je po vojni kot mladinec-brigadir in aktivist delal pri obnovi in izgradnji domovine in še tembolj, ko je po uspešno

končanem šolanju nastopil delo v svojem domačem kraju, v svojem poklicu, ter je v prostem času opravljal številne in odgovorne dolžnosti v družbeno-političnih organizacijah in občinski skupščini, kjer je bil štiri leta tudi podpredsednik.

Kot delavec in komunista se je bolj kot kdorkoli zavedal dolžnosti in se ravnal po pesnikovem načelu:

„Ne le kar mora, kar more, to mož je storiti dolžan“.

Bil je eden tistih, ki ni znal odkloniti delovnih nalog tudi, kadar jih je bilo preveč.

V mnogočem je bil vzor drugim in to vzor borbenega delavca komunista, borca za naš in naših znanamcev lepši jutrišnji dan. Vse njegovo življenje je bilo izpolnjeno s konkretnim in ustvarjalnim delom, ob tem pa je ostal vedno tudi vever in živahen; znal se je s komerkoli tudi pošaliti in se nasmehiniti.

Takšnega, delavnega, vedrega in značajnega sodelavca in prijatelja bomo ohranili v trajnem spominu.

Ne vem, če so te besede najbolj primerne, prav gotovo pa pomenijo globoko priznanje nepozabnemu tovarišu od nas, njegovih sodelavcev. Pomenijo pa naj tudi iskreno sožalje Dušanovi družini in svojem v imenu družbeno-političnih organizacij, krajevne skupnosti in Občinske skupščine Logatec.

Vinko HALOŽAN

Jožu u spomen

Umro je drug.

A drug je sve.

Ova istina postaje krik, jači od života.

Tako je danas.

Danas u danu, kada su drugovi i prijatelji govorili ljudski — toplo.

I svi su kazali — bio si ČOVJEK.

Čovjek, kao i ove postojane planine, što izazov su nebu; Čovjek, kao

Dolenjska, Gorenjska, Notranjska; Čovjek, kao SLOVENIJA.

Istinski postojan i jak.

Bio si muž, sin, otac, brat.

Bio si, govorili su dalje, duše prostrane kao tvoj LOGATEC.

Bio si . . .

A kada je prvo svijetle palo na Tvoj kovčeg, da zajedno sa Tobom, u budućim svitanjima, postane ZEMLJA, ova SLOVENSKA, znala sam da sam sa ovim činom i JA POSTALA dio njenog budućeg življenja.

Zato sam Ti podigla Zdravicu — nijemu.

Zdravicu, koja je kapima pića pričala.

Zdravicu, jaču od SMRTI.

Zdravicu, u ime nove ljepote, koju sam danas, plačući, spoznala.

Opjevao je Slovenski pjesnik — Karanfil s pjesnikova groba.

A ja ću u RIJEČI da stavim svo ovo cvijeće koje Ti je humka postalo.

Jože — toliko mnogo ruža, karanfila, hrizantema.

Jože — toliko mnogo suza i ljubavi, u isti mah.

Zato me pusti da Ti pričam LJEPOTU koju je jedna SMRT rodila.

Jer, Logatec je danas bio Gacko, a Gacko Logatec.

Logatec je bio Postojna, Vrhnika, Ljubljana . . .

Logatec je bio Jože, a Jože vaskrsao snagom hercegovačkog kamenjara i ljepotom Gatačkog polja, u pjesmi opjevanog.

III, može i ovako: Logatec je bio i posmrtni marš, i popevka, i snaga

krpanovska.

Logatec je bio odjedanput sve što si htio — bio je SNAGA, koja je

sobom ponijela novi smisao TVOGA i NAŠEG novog VASKR-

ŠENJA.

Jasmina Demirović

KULTURNA KRONIKA

Divača – 1978. Konec maja je praznovala Divača svoj praznik. Vsako leto priredijo krajani v maju za svoje praznične dni koncert, na katerem sodelujejo zbori s Primorske tostran in onstran meja. Logaski oktet je letos že drugič gostoval v Divači. Nastopa Logaskih osem je bil se posebno vesel slovenski skladatelj UBALD VRABEC, cigar Zdravljico in Slovensko pesem je Logaski oktet zapel ob tej priložnosti.

REVIJA PEVSKIH ZBOROV – V začetku junija je Zveza kulturnih organizacij občine Logatec priredila vsakoletno revijo pevskih zborov. V sporedu so sodelovali:

– otroški mladinski pevski zbori iz Hotedrsice, Rovt, Gor. in Dol. Logatca ter moški pevski zbori iz Hotedrsice, iz Gor. in Dol. Logatca.

AKADEMIJA OB 100–LETNICI GASILSTVA – Sredi junija letos je Gasilsko društvo iz Dol. Logatca počastilo svoj castitljiv 100-letni jubilej. Na predvečer svečane povorke je bila v nabito polni dvorani Narodnega doma slavnostna akademija, na kateri se je razpela kronika gasilskih 100-tih let, podeljene so bile plakete in priznanja zaslužnim gasilcem.

V kulturnem programu pa so sodelovali:

– Pihalni orkester, Moški pevski zbor, Logaski oktet, recitatorji, humorist Rajko KORITNIK, dramski igralec Marjan BENEDIČIČ in pevka Marjana DERŽAJ ob spremljavi instrumentalnega ansambla „Sama“ iz Logatca.

SENTJERNEJ 1978 – Na letošnjem tradicionalnem srečanju slovenskih oktetov v Sentjerneju je pod pokroviteljstvom sekretarja IRP CK ZKJ Staneča DOLANCA sodelovalo 30 pevskih osmercev, med njimi tudi Logaski fantje, ki so bili letos na srečanju že sestici zapored. Na predvečer veličastne revije na sentjernejskem hipodromu je Logaski oktet koncertiral se s stiriimi okteti lesne industrije Slovenije v Trebnjem na Dolenjskem.

TABOR PEVSKIH ZBOROV – Vsi trije moški pevski zbori:

– iz Hotedrsice in Gor. in Dol. Logatca so se udeležili konec junija IX. Tabora pevskih zborov v Sentvidu pri Stični. Vsak zbor je zapel v dvorani kulturnega doma po dve pesmi. Popoldne tega dne pa je odmevala na prostem pesem iz več kot tritisoč pevskih grl. Vsakoletna pevska manifestacija v Sentvidu resnično utrjuje, siri in pogloblja zborovsko kulturo na Slovenskem.

25 LET KLI – Med letom se je zvrstilo več dogodkov, posvečenih četrstoletnemu jubileju KLI Logatec. Konec avgusta so delavci pripravili veliko kulturno prireditev, ki se je začela s slavnostno sejo delavskega sveta, nadaljevala pa z množično proslavo v dvorani Narodnega doma. V kulturnem programu so sodelovali:

– recitatorji, pevski zbor Tabor, Dolnjelogaski pevski zbor, Logaski oktet in Pihalni orkester.

LOGASKI PEVCI V KRŠKEM – V začetku septembra je gostoval v

Krškem Logaski oktet na povabilo Galerije Krško. Oktet je uspešno nastopil s koncertnim programom ob odkritju grba mesta Krškega na obnovljeni Valvazorjevi hiši in ob otvoritvi slikarske razstave „Slovenski kraji in naselja v preteklosti“, ki jo je pripravila Narodna galerija iz Ljubljane.

LOGASKI OKTET NA KOROSKEM – V okviru „Koroske glasbene jeseni“, ki jo prireja Slovenska prosvetna zveza iz Celovca je gostoval Logaski oktet pri naših rojakih v Rozu. Pred polno dvorano na Trati pri Borovljah je oktet izvedel svoj drugi koncertni nastop na Koroskem ob sodelovanju moškega zbora Slovensko prosvetnega društva „Edinost“ iz Skofič (prvic je oktet prepeval na Koroskem v začetku septembra v Bilčovsu). Ker pomeni med Koroskimi Slovenci domala sleherna kulturna prireditev potrjevanje slovenske bitnosti, je bil tudi koncertni program ubran tako, da je predstavil slovensko ljudsko in domovinsko pesem. Navdušenje v dvorani je bilo tako kipeče, da so poslušalci – med katerimi so bili tudi neslovenskega rodu – kar terjali dodatne pesmi. Glasni klici iz dvorane so z iskreno željo pozivali k ponovnemu snidenju. Vsekakor: kulturni in osrečujoči dogodek za občinstvo in pevce.

LOGASKI KULTURNIKI NA TV – Na televizijski oddaji „iz vsakega jutra raste dan“ bo Logatec prikazal nekatere drobce iz svojega kulturnega snovanja. Oddaja bo predvidoma v januarju 1979. S televizijskimi delavci so oddajo pripravili:

– Pevsko društvo Logatec, Pevski zbor Tabor, Logaski oktet, tamburaski zbor iz Hotedrsice in Pihalni orkester Logatec.

V razgovorih o kulturi na Logaskem pa so sodelovali: JANEZ GOSTIŠA, Marcel STEFANČIČ, umetniški vodja Tomaz TOZON, dirigent tamburškega zbora Matija LOGAR, dirigent Pihalnega orkestra Alojz VELKAVRH in podpredsednik Zveze kulturnih organizacij Logatec Albin CUK.

MAS

ZAHVALA

ob tragični izgubi našega
dragega sina in brata

JANKA MEZETA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč, za izraženo sozolja, številno spremembo na njegovi zadnji poti, ter vsem, ki ste s tolikim cvetjem in vencem zasuli njegov predrani grob.

Posebno toplo in veliko zahvalo dolgujemo Poklicni železniki elektrokovinarski soli v Ljubljani, podjetju Mercator, Železniki postaji Logatec, Modni hiši Ljubljana, Krajevni skupnosti Tabor – Logatec, sosedom in prijateljem za podarjene vence.

Toplo se zahvaljujemo mladini Gor. Logatca, ki je tako lepo poskrbel za njegov pogreb. Zahvala velja tudi mladini iz Cerknice. Enaka zahvala velja pevskeemu zboru Gor. Logatec, Pihalnemu orkestru Logatec, g. zupniku za tako lepe poslovilne besede.

Hvala tudi dr. Rakušu in dr. Skvarču za pomoč. Hvala vsem, ki ste nam stali ob strani ob tako težkih trenutkih. Zahvaljujoci: mama, očka, brat Ales z ženo Vando in vsi sorodniki

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega
dragega moža in očeta

KARLIJA TRŠARJA

se zahvaljujem vsem, ki so mi v tistih dneh stali ob strani in pomagali lajsati bolečino. Se posebej se zahvaljujem vsem njegovim prijateljem in znancem za izraze sozolja, moškega pevskemu zboru Tabor, godbi, obema govornikoma, gasilcem, njegovim sodelavcem v TOZD Zaga in Stavbno pohistvo in vsem, ki so mu poklonili vence ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujoci: žena Milena in hčerka Anita.

vabimo vas

Resda je minilo precej časa, a z veseljem se oglašamo s stalno rubriko VABIMO VAS, v kateri vam skušamo priporočiti nekaj filmov iz sporeda naslednjega meseca. Zadnjikrat smo se oglasili pred poletjem, toda upam, da boste ponovno z veseljem prebrali našo rubriko, si popestrili konec tedna in se sprostili tudi ob naših torkovih predstavah.

Mesec december, mesec, ki nas popelje v Novo leto, je vedro in zabavno ugašen. Nikakor ne smemo iti mimo nekaterih spektaklov, ki se bodo zvrstili v decembru. Najprej je tu KING KONG, znamenita opica – velikanka, ki se sprevrže v nezno ljubeče bitje, ko se zaljubi v žensko. Več verzij tega spektakla je bilo že posnetih. Ta, ki jo zdaj predstavljamo, je zadnja od njih. Na sporedu je 15. in 17. 12. V začetku meseca bomo lahko občudovali kostumski film KLEOPATRA z Liz Taylor in Richardom Burtonom v glavnih vlogah. Če nič drugega, je bogat film zaslovel po tem, da sta se pri snemanju tega filma „za večno“ zaljubila glavna igralca. Danes, seveda, nista več skupaj. Pa vendar, od kostumskih filmov take vrste se KLEOPATRA razlikuje po izredno lepih posnetkih in, konec koncev, zakaj ne?, tudi po dobri igri. Film je na sporedu 1. in 3. 12. Spektakularen je tudi film GUSAR Z JAMAJKE, v katerem nastopa glavni igralec iz filma ŽRELO, ki se ga gotovo še spominjate. Film je napravljen v najboljšem smislu avanturizma in nas bo zabaval 8. in 10. 12.

Ljubiteljem napetih vovnskih zgodb iz druge svetovne vojne, priporočam ogled zahodno nemškega filma RDEČI ORKESTER, ki pripoveduje resnično zgodbo vovnске družine v Berlinu. Tisti, ki so brali knjigo „Vohuni, agenti, vojaki“, se bodo gotovo spomnili resnične zgodbe teh junakov. Film je na sporedu 26. 12.

Seveda nismo pozabili na naše najmlajše. Ze 6. 12. popoldne bodo na sporedu risanke z Racmanom Jako in njegovimi prijatelji. Ze dolgo jih nismo videli ne na televiziji ne v kinu, zato bodo, upam, dobrodošli. Tudi ob novoletnih prireditvah bomo lahko 28. 12. spremljali malega BUCKA GROMOVNIKA v risanki z istim naslovom. Film je primeren tudi za odrasle, saj je čudovito izrisan in v njem nastopa pravzaprav 42-letni „fantek“. No, vsega vam ne smem izdati.

Nekateri gledalci bodo gotovo presenečeni ob filmu ROBIN HOOD IN MARIAN, v katerem je glavni junak precej drugačen kot smo ga bili do zdaj navajeni s televizije ali starejših filmov. To je star razbojnik, ki ga trga revma po kosteh, poleg tega pa mu greni življenje še „tečna“ Marian, v vlogi katere nastopa Audrey Hepburn, ki je po desetih letih stopila spet pred filmsko kamero. Film je na sporedu 12. 12.

Primož Sark

Filmski program

1.–3. 12. ameriški zgodovinski spektakel KLEOPATRA (višje cene)

2.–3. 12. italijanska komedija DRUPORAZREDNI KVARTIRICI

5. 12. jugoslovanski vojni TREN

6. 12. spored ameriških risank RACMAN JAKA IN NJEGOVA DRUŠČINA

8.–10. 12. ameriški pustolovski GUSAR Z JAMAJKE

9.–10. 12. ameriška grozljiva DRUŽINSKA ZAROTA

12. 12. ameriška posmehljiva drama ROBIN HOOD IN MARIAN

15.–17. 12. ameriški spektakel KING KONG (višje cene)

16.–17. 12. ameriška filmska komedija KINO ZA GROŠ (višje cene)

16.–17. 12. francoska pustolovka NEDELJSKA ŽENA

22.–24. 12. ameriška kriminalna DIVJA PRAVICA

23.–24. 12. ameriška kriminalna POZIV NA VEČERJO Z UMOROM

26. 12. zah. nemški vojni vovnški RDEČI ORKESTER

28. 12. švedska risanka BUCKO GROMOVNIK (novoletni program)

29. 12.–1. 1. hongkonški pustolovski SUPER INFAMAN (višje cene)

30. 12.–1. 1. francoska kriminalistična komedija DRAKULA, OČKA IN SIN (višje cene)

GASILSKO DRUŠTVO

Dol. Logatec

razpisuje prosta dela
in naloge HIŠNIKA

GASILSKEGA DOMA

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje: da ima vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil C kategorije, da je redno zaposlen v Logatcu.

Na razpolago je hišniško stanovanje. Prijave sprejemamo do zasedbe mesta hišnika, na naslov: Gasilsko društvo Dol. Logatec, Tržaška 24.

OBVESTILO

Družbeni pravobranilec skrbi za družbeno varstvo samoupravljanja in družbeno lastnino.

Da bi omogočili delovnim ljudem – občanom, samoupravnim in drugim organizacijam in skupnostim ter upravnim organom, uresničevanje družbenega varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine, smo po dogovoru z družbenim pravobranilcem organizirali PRAVNO POMOČ in sicer od 8. novembra 1978 dalje vsako sredo od 6. do 12. ure ter od 13. do 16. ure v prostorih krajevnega odbora ZZB Naklo Logatec, Notranjska 14 (1. nadstropje)

Občinski svet ZS Logatec

Logaške novice – glasilo SZDL občine Logatec. Ureja uredniški odbor: Albin Cuk, delegat KLI, Franc Korenč, delegat OK ZKS, Marcel Stefančič, delegat Gradnika, Tatjana Stirn, delegat KLI, in Terčič Darjo, odgovorni urednik. Družbeni organ je izdajateljki svet, ki ga tvorita 20-članska delegacija družbenih organizacij in organizacija združenega dela ter delegacija uredniškega odbora. Priprava za tisk: BEP–Dnevnik. Tisk tiskarne Ljudska pravica v Ljubljani. Po mnenju sekretariata za informacije SR Slovenije št. 421-1/72 je glasilo oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.